

opstillet Vædringsforslag under Nr. 18, hvor man har foreslaet en højst mærkelig Beregningsmaade, der i Virkeligheden kommer mig at ligne lidt — om jeg saa maa sige — en Tassenspillerkunst. Man har nemlig Lov til at tage sin Skatteindtægt, multiplicere den med 25 og derfra drage 4 pCt. Lad os antage, at en Forening har en Indtægt af 8 pCt. og dens Kapitalformue er 100,000 Kr. Det bliver altsaa 8,000 Kr. Der gives da Tilladelse til at multiplicere med 25; dette bliver 200,000 Kr., derfra maa da drages 4 pCt., det bliver 8,000, altsaa den hele Skatteindtægt, der saaledes bliver skattefri. Kun i ganske enkelte Tilfælde af en stor og pludselig Indtægt for en saadan Forening vil Bestemmelsen kunne faa nogen praktisk Betydning. Det vil derfor være langt ærligere og naturligere at sige, at Forbrugs- og Produktionsforeningerne samt Andelselskaberne skulle være skattefri, hvad enten de handle med Folk uden for Foreningen eller kun med deres egen Kreds. Det vilde være rent og klart; men saa vilde ganske vist Uretten mod Aktieselskaberne træde endnu stærkere frem. Det lød derfor noget underligt, naar den ærede Ordfører sagde, at Vædring Nr. 18 var fremkommen for at ligestille disse Foreninger med Aktieselskaberne. Det er for mig en fuldstændig Gaade. Man borttager jo netop derved den sidste Rest af Beskatning fra disse Foreninger i Mod sætning til Aktieselskaberne. Saa er der endelig det lille Forslag om Titlen, der kun er stillet for at klargøre, hvad der aabenbart har været Lovkoncipistens Mening, at det skulde være en Indkomststat, vi skulde have, og at man vilde beskatte Indkomst af Formue stærkere end Indkomst af Arbejde. Ellers vilde jo maaste den Formuesats af 0,3 pro mille have været forholdsvis vel lav. I alt Fald fremtræder hele Formuestatten som et Tillæg til Indkomststaten. Vi have derfor ment, at det var naturligt at kalde Forslaget: Forslag til Lov om personlig Indkomststat med dertil hørende Kapitel om Tillægsstat. Det er imidlertid af mere formel Natur. Hermed skal jeg slutte. Det skulde glæde mig, om man paa Aktieselskabernes Omraade kunde komme til et Kompromis, saa at de ikke med mere eller mindre Ret kunde beklage sig over at blive dobbelt beskattede; selv om det kun er i en mindre Grad.

Mr. Klausen: Der har inden for Udvalget herstet fuldstændig Enighed med Hensyn til Lovens Princip. Fra alle Sider have vi været enige om, at det kunde være heldigt at faa indført Formue- og Indkomststat.

Denne Enighed er det mig en Glæde at kunne konstatere, thi jeg mener ogsaa, at det er den rette Vej at gaa med Hensyn til Beskatning at komme bort fra den indirekte og gaa over til den direkte Beskatning. Denne Glæde over Lovforslaget kom jo ogsaa under Sagens første Behandling frem fra de forskellige Partier. Fra Venstres Side blev det gjort gældende, at dette Lovforslag indeholdt et gammelt Venstrekrav, fra Højre, at det var et nyt Højrekrav, som nu var sat paa dets Program, og fra Socialdemokratiets Side har det ogsaa været gjort gældende, at det er et Krav, vi ligeledes have paa vort Program. Naar man imidlertid er enig om, at der bør indføres en saadan Formue- og Indkomststat, saa forekommer det mig, at Konsekvensen af denne Enighed maa blive, at vi maa have denne Stat paalignet efter en stigende Stala, og jeg skal udtale her, at hele Udvalget er ogsaa enig om at erklære sig til Fordel for den stigende Stala. Naar jeg alligevel har tilladt mig at stille et Vædringsforslag herom, saa er det paa Grund af, at der er nogen Uenighed mellem mit og de øvrige Medlemmers Standpunkter. Det er ikke nogen Vædensforskel, der er til Stede, men i det højeste kun en Gradsforskel. Regeringsforslagets § 8 indeholder jo en Ankyndning af, at denne Stat skal paalignes efter stigende Stala, idet Paragraffen fastsætter, at man skal have Lov til at fradrage visse Beløb, dels de saakaldte Eksistensminima, dels Beløb for de Børn, der ere under 15 Aar gamle. Heri ligger der en Ankyndning af, at man fra Regeringens Side har villet gaa med til Tanken om at indføre en Indkomststat efter stigende Stala, og denne Tanke er ikke bleven bekæmpet af noget Medlem af Udvalget, derom have vi alle været enige. Jeg har imidlertid, som sagt, alligevel set mig nødsaget til at stille et Vædringsforslag om den stigende Stala, og jeg maa udtale, at det har forbadset mig, at jeg er kommen til at staa ganske alene med Vædringsforslag. Der blev ved første Behandling jo her i Tinget udtalt Ønske om at faa en stigende Stala indført. Jeg skal saaledes minde om Udtalelser i denne Retning af det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (H. Hansen) og det ærede Medlem for Præsto (Bønloffe). Dette Krav om stigende Stala er jo heller ikke noget nyt. Det er noget, som Venstre har haft paa sit Program i mange Aar. Det gaar imidlertid med Programmer, som det f. Eks. gaar med Stadsfrakter. Dem tager man kun paa ved højtidelige Lejligheder, og saaledes møder man ogsaa med politiske Programmer paa